Sophia of Nassau

Louise of the Netherlands

Josephine of Leuchtenberg

Désirée Clary

Silvia

Louise Mountbatten

Margaret of Connaught

Crown Princess of Sweden

Duchess of Scania

Victoria of Baden

Kvinnor en gång gifta med en Bernadotte som var kung eller blev Kung senare

Drottning Desideria

Drottning Desideria

Desideria, född Bernhardine Eugénie Désirée Clary 8 november 1777 i Marseille, död 17 december 1860 i Stockholm, var furstinna av Pontecorvo från år 1806 och drottning av Svensk-norska unionen 1818–1844. Hon var gift med Jean Baptiste Bernadotte, sedermera kung Karl XIV Johan, och mor till Oscar I. Vid hennes ankomst till Sverige försvenskades formellt hennes namn till Desideria, ett namn som hon själv inte använde.
Désirée Clary föddes som yngsta barnet av nio, till François Clary (1725–1794) och hans fru i andra giftet, Françoise Rose Somis (1737–1815), dotter till en armékapten. Släkten Somis kom från Pinerolo i Turin i Piemonte. Hennes far, som var en förmögen sidenhandlare i Marseille. Makarna Bernadotte blev furste och furstinna av Pontecorvo 1806. Då maken fick titeln blev hon förskräckt när hon mottog en delegation från Ponte Corvo som formellt bad henne att flytta dit, men lugnades då hon fick veta att det i praktiken inte var nödvändigt.
Hon levde för det mesta i Paris skild från Bernadotte under hans placeringar utomlands. Sedan Bernadotte valts till svensk tronföljare i augusti 1810 blev Désirée följdriktigt kronprinsessa av Sverige. Hon uppgav senare att hon aldrig hade brytt sig om några andra länder än Frankrike och inte heller visste någonting om utlandet. Hon blev förtvivlad då hon fick veta att hon förväntades lämna Paris. Den 22 december 1810 välkomnades hon och hennes son Oscar i Helsingborg, och den 6 januari 1811 presenterades hon vid hovet i Stockholm. I Paris levde Désirée inkognito, formellt som "grevinna av Gotland. Désirée blev drottning av Sverige och Norge vid sin makes tronbestigning år 1818. Hon var dock fortsatt bosatt i Paris. Désirée kröntes så, till sist, till svensk drottning 21 augusti 1829 i Storkyrkan. Relationen mellan henne och Karl Johan var efter hennes återkomst till Sverige distanserad. Desideria kom aldrig att trivas med hovlivet.

Désirée Clary

Désirée blev änkedrottning vid Karl Johans död 1844. Hennes son Oscar I lät henne dock behålla den våning på Stockholms slott hon hade bott i som drottning, och hon slapp därför ändra sina vanor. Även hennes hovstat kvarstod oförändrad. Désirée kände hela sitt liv i Sverige en längtan tillbaka till Paris. Hennes hus på Rue d'Anjou stod under alla år redo att ta mot henne, underhållet av hennes syster, Villeneuve, och hennes franska tjänarstab, bland annat hennes sons gamla amma, medan hennes intressen i Frankrike övervakades av hennes brorson vicomte de Clary.

Vid ett besök på operan den 17 december 1860 blev änkedrottningen plötsligt dålig. Hon lämnade den kungliga logen och återvände hastigt till slottet. "Då hon kommit uppför halfva trappan i östra hvalfvet, öfvervältigades hon af en plötslig vanmakt och måste bäras vidare i en länstol." Klockan kvart i elva på kvällen avled Desideria i all stillhet.

Josefina av Leuchtenberg

Josefina av Leuchtenberg

Josefina Maximiliana Eugenia Napoleona av Leuchtenberg, född den 14 mars 1807 i Milano, död 7 juni 1876 i Stockholm, var som gift med kung Oscar I Sveriges och Norges drottning 1844–1859.
Josefina var äldsta dotter i syskonskaran, prinsessa av Bologna från födelsen och från 1813 hertiginna av Galliera i egen rätt. Hennes far var den franske generalen Eugène de Beauharnais, styv- och adoptivson till Napoleon I. Hennes mor var prinsessan Augusta av Bayern, dotter till kung Maximilian I av Bayern. Josefina föddes i vicekungens residens i Milano den 14 mars 1807. Hon var det äldsta barnet till vicekungen av Italien, Eugène de Beauharnais, som hade utnämnts av Napoleon år 1805. Josefinas modersmål var franska och hon och hennes syskon fick även lära sig tyska, italienska och engelska. Den svenske kungen Karl XIV Johan hade från 1821 på allvar sysselsatt sig med kronprins Oscars giftermål. Det fanns några prinsessor i lämplig ålder som kungen ansåg var särskilt intressanta. I maj 1822 gav sig kronprinsen ut på en rundresa i Europa för att träffa dessa prinsessor. Den 23 augusti kom Oscar på besök till Eichstätt där han fick träffa den då 15-åriga Josefina och hennes syskon. Innan kronprinsens ankomst hade Josefinas far prins Eugène promenerat med henne i parken och berättat vilket syfte kronprinsen hade med sitt besök. Kronprinsen blev förtjust i Josefina och den 26 augusti anhöll han om hennes hand. Den katolska vigselceremonin ägde rum i München den 22 maj 1823 utan att kronprinsen närvarade. När fartyget var framme i Stockholm gick Josefina och drottningen ombord på slupen Vasaorden och gick i land vid Manilla på södra Djurgården. Josefina var endast 16 år vid bröllopet och "smal som en orgelpipa" men hade inom några år vuxit till sig. Den 3 maj 1826 föddes kronprinsparets första barn Karl. Under vintern 1875/1876 blev änkedrottning Josefina allt svagare. Den 6 juni mottog hon dödssakramentet och den 7 juni klockan 03.30 avled hon.

Lovisa av Nederländerna

Lovisa av Nederländerna

Vilhelmina Fredrika Alexandra Anna Lovisa av Nederländerna, född 5 augusti 1828 i Haag, död 30 mars 1871 i Stockholm, var prinsessa av Nederländerna och drottning av Sverige och Norge som hustru till kung Karl XV. Hon var dotter till prins Fredrik av Nederländerna (1797–1881) och Luise av Preussen (1808–1870).
Lovisas uppfostran övervakades av hennes belgiska guvernant Victoire Wauthier, och hon fick lära sig franska, tyska, engelska, ryska och att spela piano. Lovisa valdes ut som en lämplig äktenskapspartner till den svenska tronföljaren sedan de ursprungliga planerna på ett äktenskap med en medlem av det preussiska kungahuset hade misslyckats. Lovisa färdades med en svensk fregatt från Travemünde till Sverige i sällskap med sina föräldrar och sin syster Marie, som närvarade vid vigseln. Vigseln med kronprins Karl ägde rum onsdagen den 19 juni 1850 i Storkyrkan i Stockholm. Karl hade andra förhållanden, men Lovisa beskrivs som tålmodigt lidande och tolerant till dem. Lovisa beskrivs som tillbakadragen och blyg. Hennes "huslighet" uppskattades inte på grund av hennes ställning, och gjorde ingen succé i sällskapslivet. År 1859 blev hon drottning av Sverige och Norge. Hon kröntes till svensk drottning i Stockholm 3 maj 1860 och därefter till norsk drottning i Trondheim 5 augusti 1860. Lovisa tyckte egentligen illa om att representera och föredrog att leva ett anonymt och tillbakadraget familjeliv. Hon intresserade sig för musik och historia, var religiös och översatte engelska och holländska uppbyggelseböcker till svenska språket. Lovisa föredrog att ägna sin ställning som drottning åt välgörenhet, vilket var obligatoriskt för en kvinnlig medlem av kungahuset. Bland annat var hon beskyddare för kronprinsessan Lovisas vårdanstalt för sjuka barn, som grundades 1861. På dödsbädden hade Lovisa långa samtal med Karl som beskrivs som dramatiska, hon dog 30 mars år 1871 i Stockholm.

Sofia av Nassau

Sofia av Nassau

Sofia av Nassau, fullständigt namn Sofia Vilhelmina Mariana Henrietta, född 9 juli 1836 på slottet Biebrich i Biebrich i Wiesbaden i Hertigdömet Nassau, död 30 december 1913 i Stockholm, var drottning av Sverige och fram till 1905 drottning av Norge som gift med kung Oscar II. Hon var dotter till hertig Vilhelm I av Nassau och Pauline av Württemberg. Sofias far dog när hon var tre år, och hennes mor när hon var 20. Hon växte upp på slottet Biebrich vid Rhen. Sofias utbildning fäste särskild vikt vid historia, språk och musik, särskilt pianospel. Förlovningen ingicks 26 september 1856 och den 6 juni 1857 vigdes hon med Sveriges arvprins Oscar (II) hemma på slottet Biebrich. Två veckor senare anlände de nygifta till Sverige och mottogs av ett jubel som "aldrig verkade ta slut". Sofias och Oscars hem blev Arvfurstens palats. Den 16 juni 1858 föddes Sofias och Oscars första barn, prins Gustaf. Året därpå föddes Oscar och vintern 1861 Carl. Fyra år senare, 1865, föddes Eugen. I september 1872 avled Karl XV och Oscar II blev kung av Sverige. Sofia kröntes till Sveriges och Norges drottning tillsammans med sin man 12 maj 1873 i Stockholm och 18 juli samma år i Trondheim. Sofia var i allmänhet klen till hälsan och detta förvärrades med åren. Hon led av blodbrist, olika former av kramp, värk i benen och hade hjärtproblem. Hon kördes oftast omkring i den tidens rullstolar och bars på bärstolar. Under dessa perioder av långvarig vila fick hon tillfälle att läsa en hel del. Hennes egen sjukdom och en djup religiositet ledde till att hon ägnade sig åt åtskillig välgörenhetsverksamhet, bland annat genom att upprätta Sophiahemmet och genom att verka för utbildning av sjuksköterskor. Sofia tillbringade helst sina somrar i Norge och från 1892 bodde hon på gården Skinnarböl nära Kongsvinger. Efter sin makes död 1907 drog sig Sofia tillbaka från offentligheten. Sitt sista offentliga framträdande gjorde hon den 3 december 1913 då 15 elever skulle invigas som sophiasystrar. Hon avled på slotet Ulriksdal i södra flygeln den 30 december 1913.

Victoria av Baden

Victoria av Baden

Sophia Maria Victoria av Baden, född 7 augusti 1862 i Karlsruhe, död 4 april 1930 i Rom, var drottning av Sverige från 1907 genom sitt äktenskap med kung Gustaf V, fram till sin död.
Victoria föddes som prinsessa av Baden och var dotter till storhertig Fredrik I. Då hon gifte sig med Sveriges kronprins Gustaf blev hon svensk kronprinsessa och så småningom svensk drottning. I Norge var hon kronprinsessa fram till unionsupplösningen 1905. Victoria var under större delen av sitt liv sjuklig och vistades mestadels utomlands, i Tyskland och Italien. Hennes relation med maken blev från 1890-talet allt sämre. Hennes relation till livläkaren Axel Munthe var mycket nära; exakt vilket förhållande de hade till varandra råder det delade meningar om. Villa Solliden på Öland är hennes verk. Victoria var enda dotter till storhertig Fredrik I av Baden och hans hustru Louise av Preussen och därigenom dotterdotter respektive kusin till de tyska kejsarna Vilhelm I och Vilhelm II. I februari 1881 skickades kronprins Gustaf att närvara vid giftermålet mellan kronprins Vilhelm av Tyskland, och Auguste Viktoria av Schleswig-Holstein den 27 februari 1881. Den 20 september gifte hon och Gustaf sig i slottskapellet i Karlsruhe. Victoria fördes till altaret av sin svärfar och sin morfar kejsar Vilhelm. Victoria deltog livligt i societetslivet i Stockholm, och anordnade baler, basarer, och diverse konstnärliga aftnar. Hon blev känd för sin välgörenhetsverksamhet. På sommaren 1882 stod det klart att Victoria var gravid och i november 1882 föddes sonen Gustaf Adolf. Victoria var politiskt konservativ och anhängare av den personliga kungamakten. Victoria hade redan från ung ålder problem med sin hälsa med ständiga hostningar och luftrörskatarr. Den 4 april 1930 avled Victoria i Villa Svezia i en hjärtattack. Vid hennes bortgång var ett antal personer närvarande i rummet. Enligt Jangfeldt (2003) som stödjer sig på Munthes egen beskrivning var fyra personer samlade i hennes rum: kung Gustaf, prins Wilhelm, Axel Munthe och Agnes Bergman, drottningens kammarfru. Kungen och Munthe stod på var sin sida om sängen och höll Victoria i handen, när hon vände sig mot Munthe och yttrade sina sista ord: Come soon.

Margareta av Storbritannien och Irland

Margareta av Storbritannien och Irland

Margareta av Storbritannien och Irland eller Margaret av Connaught (Margaret Victoria Augusta Charlotte Norah), född 15 januari 1882 på Bagshot Park i Surrey i England, död 1 maj 1920 på Stockholms slott, var kronprinsessa av Sverige och hertiginna av Skåne genom sitt äktenskap med den svenske kronprinsen Gustaf VI Adolf.
Hon var dotter till prins Arthur, hertig av Connaught och Strathearn och Luise av Preussen. Hennes farmor var drottning Viktoria av Storbritannien. Hon fick fem barn, varav det äldsta (arvprins Gustaf Adolf) blev far till kung Carl XVI Gustaf och dottern Ingrid blev dansk drottning och mor till drottning Margrethe II av Danmark.

Margaretas smeknamn var Daisy. Hon gifte sig 1905 med den blivande Gustaf VI Adolf av Sverige. Parets första möte ägde rum i Kairo i början av 1905. Frieriet skedde bara några dagar efter det första mötet, och bröllopet firades i England 15 juni i S:t Georges kapell på Windsor Castle, åtta dagar efter unionsupplösningen. Paret tillbringade sin smekmånad på Irland och anlände till Sverige den 8 juli 1905. Margareta beskrivs som en konstnärssjäl och tyckte om att fotografera och måla. Under första världskriget engagerade sig Margareta i hjälporganisationer.

År 1917 organiserade hon också "Margaretainsamlingen för de fattiga. Under vintern 1919–1920, då den trettiosjuåriga kronprinsessan väntade sitt sjätte barn, hade hon varit sjuk ett flertal gånger, vilket nedsatte hennes krafter. I november 1919 fick hon en häftig öroninflammation, som i mitten av december krävde en operation. I mars 1920 insjuknade hon i elakartade vattkoppor. Vid ett besök i Leksand ådrog hon sig en svår förkylning, som medförde varbildning i käkhålorna. På kvällen den 29 april fick hon värk kring högra ögat och hade då en temperatur på 39,8 grader. På morgonen dagen efter drabbades hon av en allmän blodförgiftning samt hjärtsvikt som snabbt tilltog. Trettioåtta år gammal avled Margareta, som nu var i åttonde månaden, den 1 maj 1920, klockan 14.

Louise Mountbatten

Louise Mountbatten

Louise Alexandra Marie Irene av Battenberg, även kallad lady Louise Mountbatten, född 13 juli 1889 på Heiligenberg nära Darmstadt i Hessen i Tyskland, död 7 mars 1965 i Stockholm, var mellan 1923 och 1950 Sveriges kronprinsessa och hertiginna av Skåne, från 1950 drottning av Sverige. Hon var kung Gustaf VI Adolfs andra hustru. Prinsessan Louise av Battenberg var dotter till prins Ludvig (Louis) av Battenberg och prinsessan Viktoria av Hessen och barnbarnsbarn till drottning Victoria av Storbritannien. Hon var även moster till prins Philip, hertigen av Edinburgh (gemål till drottning Elizabeth II av England och far till nuvarande kung Charles III av England), syster till lord Mountbatten samt systerdotter till kejsarinnan Alexandra Feodrovna (som var hustru till kejsar Nikolaj II). Louise var född i Tyskland, men växte upp i England. Fadern var under flera år amiral och förste sjölord i den engelska flottan. Genom proklamationen av den 17 juli 1917, då det engelska kungahuset antog familjenamnet Windsor, angliserades namnet Battenberg till Mountbatten. Familjen förlorade sin förmögenhet under kriget eftersom den varit placerad i ryska värdepapper och tillgångar, och efter kriget flyttade familjen till ett litet hus i Fishponds vid Southampton. Louise var aktiv inom välgörenhet för att hjälpa barnen i slumdistrikten i Battersea i London. Första gången Louise Mountbatten besökte Sverige (efter bytet av familjenamn) var den 10 december 1923, då hon ombord på S/S Patricia tillsammans med kronprinsen anlände till Göteborg. Louise trivdes inte med den kungliga representationen de första åren på grund av blyghet. Mellan 1926 och 1927 gjorde kronprinsparet en internationell jorden-runt resa till USA och Fjärran östern för att marknadsföra Sverige. År 1950 blev Louise drottning vid makens tronbestigning. Hon ska dock i viss mån ha blivit illa berörd av hyllningarna. Louise beskrivs som en övertygad demokrat och en praktiskt inriktad person och ogillade den uppmärksamhet hon fick enbart i egenskap av drottning. Hon ska ha tyckt mycket om Sverige och chockerats över den svenska vanan att klaga på hemlandet. Drottning Louise drabbades under 1950-talet efter bara några år som drottning av ett par mindre hjärtinfarkter och led under flera år av återkommande hjärtklappning. Under hösten 1964 försämrades hennes hälsa markant. hon avled i sviterna efter en operation, klockan 12.10 söndagen den 7 mars 1965 på S:t Görans sjukhus.

Drottning Silvia

Silvia Renate, född Sommerlath 23 december 1943 i Heidelberg i Baden i Tyskland, är Sveriges drottning och gift med kung Carl XVI Gustaf. Drottning Silvia är enda dotter till tyske direktören Walther Sommerlath och hans brasilianska hustru Alice Sommerlath, född Soares de Toledo. Familjen Sommerlath var bosatt i Brasilien, men flyttade till Tyskland 1938. Drottningen har haft tre bröder: Ralf (född 1929), Walther (1934–2020) och Jörg Sommerlath (1941–2006). Efter det tyska nederlaget i andra världskriget 1945 flyttade familjen Sommerlath till Brasilien där de bodde 1947–1957 i São Paulo varefter de återvände till Västtyskland. Drottning Silvia tog studentexamen i Düsseldorf 1963 och under senare hälften av 1960-talet utbildade hon sig till tolk i München. Vid de olympiska sommarspelen 1972 träffade Silvia Sommerlath Sveriges dåvarande kronprins, Carl Gustaf. Den 12 mars 1976 eklaterades förlovningen mellan kung Carl XVI Gustaf och Silvia Sommerlath. Silvia blev Sveriges drottning kl. 12.18 den 19 juni 1976 då hon vigdes till äktenskap i Storkyrkan i Stockholm med kung Carl XVI Gustaf. Vigselförrättare var ärkebiskop Olof Sundby inför 1200 särskilt inbjudna gäster till kyrkan. Hon var iklädd en brudklänning från Dior, skapad av Marc Bohan, med släp som bars av två lakejer. Till denna bar hon samma kamédiadem som tillhört den framlidna kungamodern prinsessan Sibylla. I brudbuketten hade hon vita orkidéer. Drottning Silvia intresserar sig för barns utsatthet och äldres demens. Hon är ordförande i Kungaparets Bröllopsfond, som stöder forskning inom sport och idrott för handikappad ungdom, och i Drottning Silvias Jubileumsfond för forskning om barn och handikapp. I en tv-intervju i december 2011, där hon var mycket kritisk mot reportage om hennes far, angående bland annat hans medlemskap i nazistpartiet och övertagande av en fabrik i ariseringen av Tyskland, kallade Silvia medias behandling av information om hennes far för "karaktärsmord" och sade att hon kände sig "maktlös"